

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 23CoE/20/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8515201236
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboslava Mruškovičová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8515201236.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v exekučnej veci oprávneného EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, proti povinnej B. Y., bytom G., L.. C. XX, o vymoženie sumy 3 343,30 EUR s prísl., o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 1Er/141/2015 - 46 zo dňa 18. novembra 2020 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie súdu prvej inštancie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie ako exekučný súd napadnutým uznesením zamietol žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD., Exekútoriskú úrad Bratislava, sp. zn. EX 9933/15 o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Rozhodnutie odôvodnil tým, že oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie na podklade rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenská rozhodcovská, a.s. so sídlom v Bratislave zo dňa 03.11.2014 sp. zn. SR 06883/14. Uplatňovaný nárok oprávneného bol založený na základe Žiadosti o aktiváciu Karty T-Mobile zo dňa 23.11.2005. Po zlúčení pôvodného veriteľa, Slovenské kreditné karty, a.s. so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., následne, po postúpení pohľadávky na súčasného oprávneného, ten s dlžníčkou uzavrel dňa 18.03.2014 Dohodu o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach, zároveň s osobitnou Rozhodcovskou zmluvou. S odkazom na § 52 a nasl., § 879j zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 44 ods. 2, § 243h zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučného poriadku, § 23a zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, § 25 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, opierajúc sa o rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/122/2011, 6Cdo/1/2012, 6Cdo/135/2012, využijúc oprávnenie dané Exekučným poriadkom, preskúmal exekučný súd predložený exekučný titul a dospel k záveru, že uzavretá zmluva je spotrebiteľskou zmluvou, na základe ktorej medzi oprávneným a povinnou vznikol spotrebiteľský vzťah. Spôsob, akým bola rozhodcovská zmluva predložená povinnej zároveň s dohodou o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach, svedčí záveru, že táto zmluva nebola individuálne dojednaná, pričom spôsob predloženia sledoval vylúčenie takejto zmluvy z kontroly prijateľnosti zmluvných podmienok. Oprávnený nepreukázal osobitné vyjednanie rozhodcovskej zmluvy povinnou, naopak, jej uzavretie povinná nemala možnosť ovplyvniť. Rozhodcovská zmluva je preto s odkazom na § 53 ods. 5 OZ neplatná, obsahujúca neprijateľné zmluvné podmienky. Neplatnosť rozhodcovskej zmluvy, ktorá nebola dojednaná individuálne má za následok absenciu právomoci rozhodcovského súdu, ktorý vydal rozhodcovský rozsudok predložený ako exekučný titul. Rozhodcovský rozsudok bol vydaný v rozpore so zákonom a exekučný súd preto žiadosť o udelenie poverenia zamietol.

2. Proti tomuto uzneseniu podal oprávnený v zákonnej lehote odvolanie. Navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Poukázal na to, že exekučný súd vec nesprávne právne posúdil, keď uzavretú rozhodcovskú zmluvu posúdil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku. Po implementácii Smernice rady 93/13/EHS do právneho poriadku Slovenskej republiky, s odkazom na §

53 ods. 4 písm. r/ OZ a ustanovenia Zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní oprávnený pri uzatváraní zmlúv rešpektoval všetky zákonom vymedzené pravidlá, rozhodcovské zmluvy sú uzatvárané písomne na samostatnom dokumente, nezávisle od Dohody o uznaní záväzku, t.j. spotrebiteľ mal bezpochyby možnosť uzavretie rozhodcovskej zmluvy odmietnuť, pričom zmluva nevyklučuje možnosť iniciovať konania na všeobecnom súde. Jej podpísanie je tak prejavom slobodnej vôle takúto zmluvu uzavrieť. Citáciami odkázal tiež na rozhodnutia Krajského súdu v Nitre sp. zn. 9CoE/265/2015, 6CoE/17/2017, rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8CoE/39/2017, rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 3M Cdo/11/2010, nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III ÚS 438/2018. Zdôraznil, že týmto postupom exekučného súdu dochádza k neoprávnenému zásahu do práva oprávneného na súdnu ochranu a k porušovaniu princípov právnej istoty, keďže sa oprávnenému znemožnilo uspokojiť svoju pohľadávku voči povinnému v exekučnom konaní. Rozhodnutie exekučného súdu oprávnený považuje za arbitrárne bez primeraného odôvodnenia.

3. Odvolací súd príslušný na rozhodnutie podľa § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), v súlade s § 470 ods. 1 CSP, preskúmal napadnuté rozhodnutie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa s § 379 a § 380 CSP v spojení s § 9a Exekučného poriadku, v znení Exekučného poriadku účinnom k 31.03.2017 v zmysle § 243h ods. 1 tohto zákona. Odvolací súd vec prejednal bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario a dospel k záveru, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné.

4. Exekučný súd je podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, v znení účinnom do 31.03.2017, povinný o.i. skúmať súlad exekučného titulu so zákonom. Súd neskúma vecnú správnosť vydaného rozhodcovského rozsudku, ale jeho súlad so zákonom. Pri existencii rozhodcovského rozsudku ako exekučného titulu v spotrebiteľských veciach exekučný súd skúma, či rozhodcovskému orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, bola daná právomoc vo veci konať a či rozhodcovské konanie prebehlo na základe platne uzavretej rozhodcovskej zmluvy. V prípade zistenia nedostatku v tomto smere, t.j. pri zistení neplatnosti rozhodcovskej zmluvy, je namieste konštatovať rozpor rozhodcovského rozsudku so zákonom, znamenajúci materiálnu nevykonateľnosť takéhoto exekučného titulu. Toto spolu s princípom dôslednej ochrany práv spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu dáva podklad pre taký postup exekučného súdu v konaní, ktorý mal za následok neudelenie poverenia. Exekučnému súdu tak zákon umožňuje zamietnuť žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, ak postupom v súlade s § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyjde najavo existencia relevantnej okolnosti, so zreteľom na ktorú je nútený výkon rozhodnutia neprípustný (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/146/2011).

5. V prvom rade odvolací súd konštatuje, že exekučný súd správne posúdil vzťah právneho predchodcu oprávneného a povinnej ako vzťah spotrebiteľský. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil. Na týchto správných skutkových zisteniach a posúdení sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania. Odvolací súd sa preto stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie, ako aj s dôvodmi tam uvedenými.

6. Odvolací súd v rovom rade zdôrazňuje, že v tejto veci má zásadný význam skutočnosť, že rozhodcovská zmluva uzavretá zároveň s Dohodou o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach dňa 18.03.2014 nebola medzi oprávneným a povinnou uzavretá platne, a teda ako taká nebola spôsobilá založiť právomoc rozhodcovského súdu. Platné uzavretie rozhodcovskej zmluvy je základnou a nevyhnutnou podmienkou, bez ktorej nie je rozhodcovský súd oprávnený konať a rozhodovať. Odvolací súd nemal najmenší dôvod na to, aby vylúčil predloženú rozhodcovskú zmluvu spod režimu súdnej kontroly neprijateľných zmluvných podmienok. Rozhodcovská zmluva, resp. akýkoľvek iný právny úkon, ak má byť považovaný za prejav zmluvnej autonómie strán, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Podkladom pre vyslovenie záveru, že nejde o individuálne vyjednanú rozhodcovskú zmluvu, je nepochybne jej forma. Ide o typovú formulárovú zmluvu, ktorá bola povinnej predložená zároveň s Dohodou o uznaní záväzku, bez zrejmej možnosti zmeniť jej obsah, bez možnosti výberu konkrétneho rozhodcovského súdu, bez možnosti rozhodcovskú zmluvu neuzavrieť. Charakteristickou črtou individuálne nevyjednanej zmluvy je skutočnosť, že bola dodávateľom vopred formulovaná, pričom povinná v pozícii spotrebiteľa nemala možnosť rozhodcovskú zmluvu dojednať individuálne, s primeranou starostlivosťou zväžiť dôsledky tohto úkonu. To je spravidla prípad typových rozhodcovských zmlúv, ktoré sa predkladajú spotrebiteľom na podpis, navyše spolu s inou zmluvou, pričom majú vyvolať dojem, že si ich prvotne vyžiadal spotrebiteľ. Takýmto spôsobom dochádza k zastieraniu iného

právneho úkonu, keďže je spotrebiteľovi zároveň predložených viacero dokumentov na podpis. Takýto postup predstavuje nekalobchodnú prax v zmysle ustanovení zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

7. Zmluvné dojednanie, ktoré nie je individuálne vyjednané, je tak nutné považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku, pričom rozhodcovská doložka uzavretá v takejto podobe je zároveň v rozpore s ústavným právom osoby na súdnu ochranu.

8. Odvolací súd nepopiera, že rozhodovanie sporov v rozhodcovskom konaní je alternatívnou možnosťou k súdnemu konaniu, avšak ak je spotrebiteľ nútený sa podrobiť rozhodnutiu rozhodcovského súdu, ktorý bol vopred určený veriteľom, nemôže ísť o individuálne dojednanú zmluvnú podmienku, pretože tá bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou.

9. Charakteristickou črtou formulárových spotrebiteľských zmlúv je, že pri uzatváraní zmluvného vzťahu sa nemenia, sú všeobecné a záujemca o službu tieto podmienky prijme alebo ich odmietne a zmluva nevznikne. Predovšetkým v tom spočíva faktická nerovnosť zmluvných strán. Rozhodcovská zmluva, ktorá bola predformulovaná a ktorá vyžaduje od spotrebiteľa, aby sa podrobil rozhodcovskému konaniu, navyše na geograficky neprijateľnom mieste, spĺňa charakteristiku nekalej zmluvnej podmienky. Tento záver podporuje tiež stanovisko Súdného dvora ES vo veci C-243/08 zo dňa 4.6.2009 Pannon GSM Zrt. c/a Erzsébet Sustikné Györfi, v ktorom sa o.i. konštatuje, že vopred stanovená zmluvná podmienka nedohodnutá individuálne, ktorá priznáva právomoc pre spory vyplývajúce z uzavretej zmluvy súdu v mieste sídla dodávateľa, či predajcu, spĺňa kvalifikáciu nekalej podmienky podľa uvedenej smernice Rady. Dojednanie, že súdom príslušným na prejednanie prípadných sporov zo spotrebiteľských zmlúv je všeobecný súd v sídle dodávateľa, je tak rovnako možné považovať za nekalú podmienku. Vopred určený rozhodcovský súd v sídle veriteľa, oprávneného, tak bezpochyby spĺňa kritéria, aby bola táto zmluvná podmienka posúdená ako neprijateľná. Rovnako je možné takúto zmluvnú podmienku považovať za uzavretú v rozpore s dobrými mravmi (IV. ÚS 55/2011, IV. ÚS 60/2011). Súdu nič nebráni judikovať neplatnosť rozhodcovskej zmluvy pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 OZ, v zmysle generálnej klauzuly podľa § 53 ods. 1 OZ, pre rozpor s § 53 ods. 5 OZ, v zmysle ktorého neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

10. Je zrejmé, že v čase uzavretia zmluvy medzi oprávneným a povinnou mal oprávnený ako dodávateľ služby zákonom explicitne zakázané dojednávať v typových zmluvách podmienky spôsobujúce podstatnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

11. Odvolací súd konštatuje, že pre vykonanie exekúcie chýba základný predpoklad a to právoplatný a vykonateľný exekučný titul. Vzhľadom na skutočnosť, že rozhodcovský rozsudok vydal orgán, ktorý nemal právomoc vo veci konať a rozhodnúť, vydaný rozsudok nemá právne účinky. Takýto rozsudok nemôže byť považovaný za rozhodnutie, ktoré je spôsobilé byť podkladom pre nariadenie exekúcie. Oprávnený tak nedisponuje vykonateľným exekučným titulom, pričom na splnenie tejto podmienky musí exekučný súd prihliadať v každom štádiu exekučného konania. Práva oprávneného v tomto prípade, vzhľadom na prelomenie zásady res iudicatae (t.j. definovanie rozhodcovského rozsudku zo dňa 03.11.2014 sp. zn. SR 06883/14 ako nulitého právneho aktu), vo vzťahu k možnosti vymôcť pohľadávku voči povinnej prostredníctvom žaloby podanej na všeobecnom súde nie sú dotknuté.

12. Z uvedeného je zrejmé, že odvolacie námietky oprávneného nie sú dôvodné a súd prvej inštancie postupoval správne, keď podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku preskúmal exekučný titul a následne žiadosť o udelenie poverenia súdnemu exekútorovi zamietol.

13. Odvolací súd preto postupom podľa § 387 ods. 1 CSP uznesenie exekučného súdu ako vecne správne potvrdil.

14. O trovách odvolacieho konania bude rozhodnuté súdom prvej inštancie v samostatnom rozhodnutí, ktorým sa exekučné konanie končí (§ 44 ods. 4 Exekučného poriadku).

15. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát krajského súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).